

Pinksteren A

Eerste lezing Handelingen 2,1-11

Toen de dag van Pinksteren aanbrak waren allen bijeen op dezelfde plaats. Plotseling kwam uit de hemel een gedruis alsof er een hevige wind opstak en heel het huis waar zij gezeten waren was er vol van. Er verscheen hun iets dat op vuur geleek en dat zich, in tongen verdeeld, op ieder van hen neerzette. Zij werden allen vervuld van de heilige Geest en zij begonnen te spreken in vreemde talen, naargelang de Geest hun te vertolken gaf. Nu woonden er in Jeruzalem Joden, vrome mannen die afkomstig waren uit alle volkeren onder de hemel. Toen dat geluid ontstond liepen die te hoop en tot hun verbazing hoorde iedereen hen spreken in zijn taal. Zij waren buiten zichzelf en zeiden vol verwondering: "Maar zijn al die daar spreken dan geen Galileeërs? Hoe komt het dan dat ieder van ons hen hoort spreken in zijn eigen moedertaal? Parten, Meden en Elamieten, bewoners van Mesopotamië, van Judea en Kappadocië, van Pontus en Asia, van Frygië en Pamfylië, Egypte en het gebied van Libië bij Cyrene, de Romeinen die hier verblijven, Joden zowel als proselieten, Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze eigen taal spreken van Gods grote daden."

Tweede lezing I Korintiërs 12,3b-7.12-13

Broeders en zusters, niemand die zegt: "Jezus is vervloekt" staat onder invloed van de geest van God; en niemand kan zeggen: "Jezus is de Heer" tenzij door de heilige Geest. Er zijn verschillende gaven maar slechts één Geest. Er zijn vele vormen van dienstverlening maar slechts één Heer.

Er zijn allerlei soorten werk maar er is slechts één God die alles in allen tot stand brengt.

Maar aan ieder van ons wordt de openbaring van de Geest meegedeeld tot welzijn van allen.

Het menselijk lichaam vormt met zijn vele ledematen één geheel; alle ledematen, hoe vele ook, maken te zamen één lichaam uit. Zo is het ook met de Christus. Wij allen, Joden en Grieken, slaven en vrijen zijn immers in de kracht van één en dezelfde Geest door de doop één enkel lichaam geworden en allen werden wij gedrenkt met één Geest.

Evangelie Johannes 20,19-23

In de avond van die eerste dag van de week, toen de deuren van de verblijfplaats der leerlingen gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: "Vrede zij u." Na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen. Nogmaals zei Jezus tot hen: "Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft zo zend Ik u." Na deze woorden blies Hij over hen en zei: "Ontvangt de heilige Geest. Wier zonden gij vergeeft hun zijn ze vergeven, en wier zonden gij niet vergeeft hun zijn ze niet vergeven."

Van eucharistie naar leven

Vanaf het begin van de heilsgeschiedenis had God slechts één universele bedoeling: allen, van wie Abraham vader zal zijn, in het geloof te zegenen. De verwezenlijking van dit plan, dat alle mensen op het oog had, heeft Hij toevertrouwd aan één volk dat door het verbond van de Sinaï werd samengehouden. Het christelijke Pinksteren neemt de eisen van deze roeping tenvolle op.

De kiemen van het heil moet de Geest doen groeien tot de oogst. Als God dus dat alles reeds gedaan heeft, moeten de mensen de rest doen. De mensen moeten meewerken aan Gods plan in de Kerk. Dank zij de missionaire inspanning van het volk dat bezield is met de Geest, brengt God de mensheid langzaam tot de eenheid van het Rijk. Dan zal Hij alles in allen zijn.